

Dosarul nr.2ra-1881/2019

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (R. Burdeniuc, D. Stănilă, D. Corolevschi)

Î N C H E I E R E

04 decembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iurie Serafimovici,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Iurie
Serafimovici împotriva Societății pe Acțiuni „CET-Nord” privind anularea sumei
și încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 13 mai 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă :

La 10 octombrie 2018 Iurie Serafimovici a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Societății pe Acțiuni „CET-Nord” privind anularea sumei și
încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Curții de Apel Bălți din 12
ianuarie 2017 a fost anulat avizul de plată în sumă de 4684,52 de lei pentru luna
februarie 2016, emis pe numele său de către SA „CET-Nord”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2017 a fost menținută
decizia Curții de Apel Bălți.

La 24 ianuarie 2018 în scopul executării deciziei Curții de Apel Bălți din 12
ianuarie 2017, SA „CET-Nord” a exclus suma de 1081,38 de lei din bonul de plată,
iar suma de 3603,14 de lei a rămas neexecută.

A menționat că, în încheierea din 12 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți se
menționează că prin decizia din 12 ianuarie 2017 s-a anulat integral avizul de plată
pe luna februarie 2016 emis de SA „CET-Nord” pe numele lui Serafimovici Iurie.
După anularea avizului de plată SA „CET-Nord” a eliberat un alt aviz.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 27 iulie 2018, s-a anulat avizul de plată pe
luna septembrie 2016 în sumă de 4883,26 de lei, emis de SA „CET-Nord” pe
numele lui Serafimovici Iurie.

A susținut că la 28 august 2018 s-a adresat la SA „CET-Nord” cu cerere
prealabilă în vederea executării integrale a hotărârii judecătorești definitive prin

anularea sumei de 3603,14 de lei rămase neexecutate.

Prin răspunsul nr.S-O 1-11/759 din 27 septembrie 2018 SA „CET-Nord” a refuzat executarea integrală a hotărârii judecătorești definitive, iar în pct. 2 alin.2 afirmă că reclamantul trebuie să achite pentru luna februarie 2016 suma de 1488,38 de lei.

A solicitat reclamantul, anularea sumei de 3603,14 lei rămase neexecutate din avizul de plată pentru luna februarie 2016, încasarea din contul SA „CET-Nord” a prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei și anume pentru acțiunile ilegale ale SA „CET-Nord” pentru perioada 2013–2018.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Iurie Serafimovici împotriva SA „CET-Nord” privind anularea sumei și încasarea prejudiciului moral.

S-a anulat suma de 3603,14 lei, rămasă neexecutată din avizul de plată pe luna februarie 2016.

S-a încasat din contul SA „CET-Nord” în beneficiul lui Iurie Serafimovici, cu titlu de prejudiciu moral suma de 500 de lei.

În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 13 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de SA „CET-Nord”.

S-a casat integral hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și s-a emis o hotărâre nouă prin care, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Serafimovici împotriva SA „CET-Nord” privind anularea sumei și încasarea prejudiciului moral.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil al Curții de Apel Bălți a indicat că în scopul executării deciziei Curții de Apel Bălți din 12.01.2017, care a devenit irevocabilă la 27.09.2017, în luna ianuarie 2018 SA „CET-Nord” a efectuat recalculul sumei datoriei indicate în avizul de plată din februarie 2016, fiind exclusă suma de 1081,38 de lei pentru perioada februarie 2015 – februarie 2016, calculată în mărime de 5%. În acest sens, se atestă că la data de 18.07.2018 Serafimovici Iurie a achitat suma de 2114,76 lei încasată conform hotărârii judecătorești din 10.06.2015. Mai mult, reieșind din răspunsul ANRE nr. 03/342 din 13.03.2017 care menționează expres faptul că Metodologia aprobată prin Hotărârea ANRE nr. 742 din 18.12.2014 nu este aplicabilă apartamentelor deconectate de la sistemul centralizat de energie termică, precum și în temeiul efectuării recalculului și achitărilor efectuate de către intimat, suma restantă spre achitare pentru luna februarie 2016 este de 1488,38 de lei, confirmată prin certificatul din 24.09.2018.

A menționat că SA „CET-Nord” prin recalculul sumei de 1081,38 de lei din luna ianuarie 2018 a executat decizia Curții de Apel Bălți din 12.01.2017, iar instanța de judecată prin hotărârea sa a anulat suma de 3603,14 lei în care se include și suma de 2114,76 lei conform titlului executoriu din 10.06.2015, fiind și această sumă achitată la data 18.07.2018.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 24.10.2018 s-a dispus încasarea sumei de 1311,09 lei ca pierderi normative pentru perioada 01.10.2014 – 01.05.2016.

A statuat că, în legătură cu efectuarea recalculului din luna ianuarie 2018 a sumei datoriei indicate în avizul de plată din februarie 2016, SA „CET-Nord” a modificat și cuantumul acțiunii civile înaintate împotriva lui Serafimovici Iurie și

Serafimovici Liubovi, privind încasarea sumei de 2392,89 de lei ca pierderi normative pentru perioada 01.10.2014 – 01.05.2016 (01.10.2013–01.06.2016 – 20%).

Ținând cont de explicația autorității de reglementare în energetică, precum și a prevederilor art. 121 Cod de procedură civilă, Colegiul a atestat că art. 123 Cod de procedură civilă nu poate fi aplicat, deoarece prin decizia Curții de Apel Bălți din 12.07.2017 s-a admis o probă care nu are tangență cu cauza examinată, iar pe cale de consecință se schimbă în esență întregul probatoriu și oferă o altă situație juridică a litigiului examinat.

A conchis că aprecierile primei instanțe, care de fapt și constituie temeiul admiterii acțiunii lui Serafimovici Iurie sunt eronate, și astfel se atestă justetea calculelor efectuate pentru pierderile normative de energie termică indicate în avizele de plată or, calculul acestora fiind efectuat în conformitate cu prevederile Hotărîrii de Guvern nr. 191 din 19.02.2002.

La fel, conform actului de deconectare de la sistemul de încălzire centralizată nr.2688 din 01.09.2006, apartamentul XXX a fost deconectat integral de la energia termică centralizată. Blocul locativ în care locuiește Serafimovici Iurie este format din 9 etaje și cuprinde următoarele elemente constructive prevăzute spre calculare: subsolul, etaj tehnic (cerdacul), țeava centrală trece prin scările blocului locativ, în apartamentul intimatului trec țevile tranzit, iar în total toate 4 elemente constructive. Faptul dat s-a verificat prin actul din 14.04.2015 în prezența reprezentantului fondului locativ – președintele ACC-2 Gustoi A.

La 06 august 2019 Iurie Serafimovici a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii Judecătorei Bălți, sediul Central din 15 noiembrie 2018.

În motivarea recursului a indicat că metodologia cu privire la determinarea valorilor normative a pierderilor de energie termică, aprobată prin Hotărîrea ANRE nr.742 din 18 decembrie 2014, nu conține limitări, prevederi, interdicții sau indicații de neaplicabilitate în cazurile deconectării integrale a apartamentelor de la energia termică centralizată.

A menționat că calculele efectuate și prezentate în cauza civilă nr.3rh-103/17, pentru pierderile normative ale blocului de locuit cu nouă etaje din XXX, includ: a) pierderile la țevile cu diametrul $d = 100$ mm din subsolul blocului, b) pierderi la țevile tur cu diametrul $d = 50$ mm din scara nr.1 și nr.2 ale blocului, c) pierderi la țevile tur cu diametrul $d = 20$ mm de la etajul 10 tehnic, d) pierderi la țevile tur (la parter) $d = 20$ mm din interiorul apartamentului 39. Anume pct.3, a9, b), c) sunt determinante, pierderile constituind 4,4% din fluxul termic al blocului. Astfel, afirmațiile ANRE nu vizează fondul cauzei.

Probele prezentate în cauza civilă nr.3rh-103/17, care este o decizie definitivă, au fost repetat menționate și în cazul prezent, fiind însă ignorate de către instanță, iar prin neexecutarea unei decizii judecătorești definitive îi este încălcat dreptul la justiție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 13 mai 2019 a Curții de Apel Bălți a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 14 iunie 2019

(f.d. 76), fiind recepționată de către recurent la 18 iunie 2019 (f.d.78), astfel, recursul declarat la 06 august 2019 de către Iurie Serafimovici, a fost depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Iurie Serafimovici, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Iurie Serafimovici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Iurie Serafimovici.

În conformitate cu art.art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă,

completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții
Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Iurie Serafimovici.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh